

FISA INSTORICA A LOCALITATII

METODOLOGIE PRIVIND CADRUL CONTINUT AL STUDIILOR ISTORICE DE FUNDAMENTARE A DOCUMENTATIILOR DE URBANISM

ELABORATOR –

FISA ISTORICA

I. TERITORIUL ADMINISTRATIV

1. Forma actuala din data actului normativ;

Prin Legea organizarii teritoriale nr. 2/1968 se revine la organizarea teritoriale pe judete , iar comuna Birza face parte din judetul Olt .

2. Situatii anterioare formei actuale;

In anul 1968, prin Legea nr. 2/16 februarie 1968 se infiinteaza actuala comuna Birza, formata din satele Branet – resedinta comunei si satul Birza.

Comuna a fost infiintata prin lege administrativa din 30 martie 1864 si a fost desfiintata in 1930, fiind reinfiintata in anul 1932. A facut parte din judetul Romanati din 1864 pana in 1950.

Din regiunea Oltenia, raionul Bals din 1950 pana in 1968 si din judetul Olt din 1968 pana in prezent.

Comuna a fost formata din catunele si satele : Birza 1865-1887; Birza, Birzuica 1887-1908; Birza, Birzuica Teisu 1908-1930, 1932-1950; Birza, Birzuica, Teisu si Branet 1950-1968 si Birza si Branet 1968-prezent.

3. Unitati administrative din care a facut parte teritoriul administrativ actual;

In anul 1968, prin Legea nr. 2/16 februarie 1968 se infiinteaza actuala comuna Birza, formata din satele Branet – resedinta comunei si satul Birza.

Comuna a fost infiintata prin lege administrativa din 30 martie 1864 si a fost desfiintata in 1930, fiind reinfiintata in anul 1932. A facut parte din judetul Romanati din 1864 pana in 1950, plasile Oltul de Sus, intre anii 1864-1887 si anii 1932-1943, Oltetul de Sus, intre anii 1887-1908, Bobicesti intre anii 1908-1912, Oltetu intre anii 1912-1930 si 1941-1943, Bals intre anii 1943-1950.

Satul Birza a fost inregistrat in judetul Romanati, plasile Oltetul de Jos intre anii 1831-1845, Oltetul de Sus intre anii 1845-1861, Ocolu intre anii 1861-1864, acesta a facut parte din comunele Birza intre anii 1864-1930 si din 1932-prezent si din comuna Leotesti intre anii 1930-1932.

Satul Branet a fost inregistrat in judetul Romanati, plasile Oltetu de Jos intre anii 1831-1840, Oltetul intre anii 1840-1845, Oltul de SUs intre anii 1845-1864, a facut parte din comunele Branet 1864-1926 si 1932-1950, din comuna Leotesti intre anii 1930-1932 si comuna Birza, intre anii 1950-prezent.

Din regiunea Oltenia, raionul Bals din 1950 pana in 1968 si din judetul Olt din 1968 pana in prezent.

Comuna a fost formata din catunele si satele : Birza 1865-1887; Birza, Birzuica 1887-1908; Birza, Birzuica Teisu 1908-1930, 1932-1950; Birza, Birzuica, Teisu si Branet 1950-1968 si Birza si Branet 1968-prezent.

4. Denumiri succesive ale unitatii administrative (limba romana , alte limbi);

Denumirea satului Birza in nomenclatorul administrativ al anului 1861, in harta lui Szathmary este Birdzia

Dealungul timpului au fost doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, iar prin unirea acestora s-a format satul Birza.

Satul Birzuica, un diminutiv al satului Birza, care in 1965 a fost inglobat in satul Birza, dealungul timpului s-a numit Siliste sau Seliste.

Satul Branet a mai purtat si numele Gorganul, asa cum este trecut in harta austriaca din anul 1791, sau Braneti Gorganul, cum este trecuta in harta rusa din anul 1835.

5. Localitati contopite;

Prin unirea satelor Birza de Sus si Birza de Jos care au fost asezari distincte pana in sec. XVIII s-a format satul Birza.

Satul Birzuica ce a mai avut si denumirea de Siliste sau Seliste a fost inglobat in satul Birza in anul 1965.

Partea din satul Branet ce se numea Gorganul, asa cum este mentionat intr-un document din 23 martie 1723 al Administratiei Olteniei " Spargerea satului " a facut parte din mosia Brancovenilor, ajungand in timp la Elisabeta Stirbei, in anul 1968 s-a contopit cu orasul Bals.

6. Localitati disparute;

Prin inglobarea satului Birzuica in satul Birza, acesta nu mai este o localitate de sine statatoare, iar satul Goragnul, prin inglobarea in orasul Bals nu mai este mentionat ca o localitate de sine statatoare

7. Alte denumiri istorice in teritoriul administrativ;

Denumirea satului Birza in nomenclatorul administrativ al anului 1861, in harta lui Szathmary este Birdzia.

Dealungul timpului au fost doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, iar prin unirea acestora s-a format satul Birza.

Satul Birzuica, un diminutiv al satului Birza, care in 1965 a fost inglobat in satul Birza, dealungul timpului s-a numit Siliste sau Seliste.

Satul Branet a mai purtat si numele Gorganul, asa cum este trecut in harta austriaca din anul 1791, sau Braneti Gorganul, cum este trecuta in harta rusa din anul 1835.

8. Fapte istorice notorii in teritoriul administrativ;

In anul 1864 mai multi locuitori din satul Birza, nemultumiti de delimitarea facuta cu ocazia impropietarii din acest an, s-au adresat comitetului permanent, motivand ca li se daduse pamant departe de sat. Locuitorii au luat parte la evenimentele din 1848, trei voluntari din sat au facut parte din tabara lui Magheru. La razboiul de independenta din anul 1877-1878, acestia au participat cu rechiziti si transport de materiale. La rascoala din 1907, acestia au participat impreuna cu satenii din satul Branet.

In primul razboi mondial, 47 de locuitori ai satului au murit, iar in cel de-al doilea razboi mondial au murit 51 de locuitori.

Satenii din satul Branet au participat la evenimentele din 1848, doi sateni participand ca voluntari in tabara lui Magheru. Locuitorii satului, impreuna cu cei ai satelor invecinate aveau parte la rascoala din anul 1907, la 13 martie au atacat si incendiat conacele capitanului Andronescu, P.D. Rosca si Stefan Rusanescu.

In primul razboi mondial au murit 24 de sateni, iar in cel de-al doilea razboi mondial 47 de sateni.

9. Drumuri istorice , vaduri , poduri;

Nu exista documente sau inscrisuri care sa ateste existenta unor drumuri importante dealungul istoriei care sa fi existat pe teritoriul comunei Birza.

10. Data construirii cailor ferate , statiilor c.f.;

Calea ferata Bucuresti-Pitesti-Craiova ce mergea pana la localitatea Varciorova (localitate de granita in apropierea Turnului Severin) a fost oficial data in folosinta in data de 9 mai 1878. Statia CFR Branet este amplasata pe traseul caii ferate intre localitatile Piatra Olt si Bals.

II. LOCALITATILE

1. Statutul administrativ actual din data actului normativ

Prin Legea organizarii teritoriale nr. 2/1968 se revine la organizarea teritoriale pe judete , iar comuna Birza face parte din judetul Olt .

2. Atestarea documentara a localitatilor

Satul Birza este mentionat prima data intr-un hrisov din 1 septembrie 1580 – aprilie 1581, prin care Mihnea Turcitul porunceste unor boieri sa jure pentru niste sate. Intre martori este trecut si Vlaicul din Birza.

Satul este mentionat si in alte documente : astfel in 11 aprilie 1609, cand Radu Serban confirma lui Dan “dela Birza” un loc de vie, pe care i-l daruise Stanciu din Teisani; 8 decembrie 1615; 31 mai 1624. In acele vremuri existau doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, cum se regaseste intr-un document din 22 noiembrie 1633. Il regasim in Conscriptia virmondiana din 1722, in harta lui Fr. Schwantz din 1723, precum si in memoriile lui Bauer din 1778 in care se specifica, ca este sat cu biserica, in cartografiile din anii 1831, 1845, in nomenclatorul administrativ din anul 1861 si in harta lui Szathmary din 1864 in care este denumit Brdzia.

Birza de Jos, este atestat documentar in data de 22 noiembrie 1633.

Birza de Sus este atestat in acelasi document din data de 22 noiembrie 1633.

Barzuica ce s-a mai numit Siliste sau Seliste este mentionatca parte a satului Birza in anul 1810. Acesta mai este mentionat in cartografia din anul 1831 impreuna cu satul Birza si in statistica mosiilor existente in anul 1847. Ca parte distincta de satul Birza este mentionat in Frunzetti din anul 1872 si in nomenclatorul administrativ din anul 1889.

Satul Branet a mai avut si denumirea de Gorganul. Numele satului este atestat in documentele istorice cu forma Branetii sau Braneti. Legenda mentionata in Monografia judetului Romanati afrima ca numele Gorgan provine de la proprietare Gorgan Spatarul, fiul lui Matei Basarab.

Pe harta austriaca din anul 1791 este trecut cu denumirea de Gorganul, iar pe cea rusa din anul 1835 sa apara toponimicul Braneti Gorganul, iar dupa aceasta data sa se fixeze numele Braneti.

Satul este mentionat sub numele de Braneti in hrisovul din 23 februarie 1491 prin care Vlad Calugarul intareste lui Stanciu comis si fratelui sau Dumitru “ Branetii toti, pentru ca e cumparat”. Satul mai este mentionat intr-un hrisov din 26 mai 1595 cand Sulea din Branete vinde unui locuitor Dragomir (un ogor in satul Margaritesti.

Satul Goragnul este mentionat documentar intr-un hrisov din 23 februarie 1491, in harta austriaca din 1791 si in harta ruseasca din 1835 ca Braneti Gorganul.

3. Denumiri succesive ale localitatilor (limba romana , alte limbi)

Denumirea satului Birza in nomenclatorul administrativ al anului 1861, in harta lui Szathmary este Birdzia

Dealungul timpului au fost doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, iar prin unirea acestora s-a format satul Birza.

Satul Birzuica, un diminutiv al satului Birza, care in 1965 a fost inglobat in satul Birza, dealungul timpului s-a numit Siliste sau Seliste.

Satul Branet a mai purtat si numele Gorganul, asa cum este trecut in harta austriaca din anul 1791, sau Braneti Gorganul, cum este trecuta in harta rusa din anul 1835.

4. Modul de formare a localitatilor (crestere normala , crestere prin aporturi de populatie , crestere prin impropietarire , crestere prin industrializare , s.a)

Evolutia satelor romanesti este legata in primele faze de roirea obstilor satesti prin defrisarea si destelenirea terenurilor pe masura ce primele vetre de sat – satul matca – cunosc un spor demografic. De obicei catunul care ia nastere prin roire – satul roi – din satul matca era alcatuit dintr-un numar restrans de familii noi, inrudite si poarta numele neamului din care se trag.

Din punct de vedere tipologic, satele apartinatoare comunei Birza apartin tipului adunat de campie in care se face o delimitate stricta intre vatra si hotar.

Momentul cand a fost intemeiat un sat constituie inca o problema dificil de stabilit, intrucat actele de cancelarie domneasca arareori contin informatii referitoare la intemeierea acestuia. Se stie ca in spatiul extracarpatic, domnii nu au emis hrisoave de fondare a satelor, decat cu rare exceptii. Documentele vremii contin, cu precadere, informatii despre regimul juridic de proprietate al satelor si mosiilor. Dupa regimul de proprietate, satele sunt clasificate astfel: sate domnesti, sate manastiresti, sate boieresti, sate mosnenesti (tarani liberi).

Prima mentiune documentara a unui sat nu inseamna intemeierea asezarii respective, a carei existenta, in majoritatea cazurilor probata de marturii arheologice, este cu mult anterioara emiterii actului.

5. Monumente istorice / pozitie lista / categoria

I. Asezarea fortificata de la Branet – “ Piscul Rusului “ datata din perioada de tranzitie la epoca bronzului, Cultura Cotofeni. (COD LMI : OT-I-s-B-08486).

II. Biserica “Sf. Nicolae”, din sat Birza, datata din anul 1856. (COD LMI : OT-II-m-B-08679)

6. Situri arheologice declarate zone de interes prioritar

Situl arheologic “ Asezarea Cotofeni de la Branet “ – Piscul Rusului. Categorie: locuinta civila.

Tip: asezare fortificata. COD RAN 125864.01.01, COD LMI OT-I-s-B-08486

7. Alte constructii cu valoare istorica locala

Nu este cazul .

8. Denumiri istorice in localitati

Denumirea satului Birza in nomenclatorul administrativ al anului 1861, in harta lui Szathmary este Birdzia.

Dealungul timpului au fost doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, iar prin unirea acestora s-a format satul Birza.

Satul Birzuica, un diminutiv al satului Birza, care in 1965 a fost inglobat in satul Birza, dealungul timpului s-a numit Siliste sau Seliste.

Satul Branet a mai purtat si numele Gorganul, asa cum este trecut in harta austriaca din anul 1791, sau Braneti Gorganul, cum este trecuta in harta rusa din anul 1835.

9. Fapte istorice notorii in localitate

In anul 1864 mai multi locuitori din satul Birza, nemultumiti de delimitarea facuta cu ocazia impropietarii din acest an, s-au adresat comitetului permanent, motivand ca li se daduse pamant departe de sat. Locuitorii au luat parte la evenimentele din 1848, trei voluntari din sat au facut parte din tabara lui Magheru. La razboiul de independenta din anul 1877-1878, acestia au participat cu rechiziti si transport de materiale. La rascoala din 1907, acestia au participat impreuna cu satenii din satul Branet.

In primul razboi mondial, 47 de locuitori ai satului au murit, iar in cel de-al doilea razboi mondial au murit 51 de locuitori.

Satenii din satul Branet au participat la evenimentele din 1848, doi sateni participand ca voluntari in tabara lui Magheru. Locuitorii satului, impreuna cu cei ai satelor invecinate aveau parte la rascoala din anul 1907, la 13 martie au atacat si incendiat conacele capitanului Andronescu, P.D. Rosca si Stefan Rusanescu.

In primul razboi mondial au murit 24 de sateni, iar in cel de-al doilea razboi mondial 47 de sateni.

10. Distrugerii ale localitatilor / constructiilor (incendii , cutremure , inundatii , asedii , s.a.)

Nu este cazul.

11. Operatiuni urbanistice de amploare care s-au desfasurat in localitati

Nu este cazul.

12. Cartiere istorice si parti istorice din localitati

Nu este cazul.

A. MEMORIU GENERAL

I. NOTA METODICA GENERALA

1. Descrierea obiectivelor si limitelor studiului

Studiul a cuprins comuna Birza , a studiat evolutia acesteia pana in prezent si perspectivele de dezvoltare in continuare .

Obiectivul principal al studiului este de a determina factorii/valorile culturale reprezentate de fondul urban, construit sau de peisaj , factori ce reprezinta un potential important intr-o viitoare dezvoltare durabila a localitatii .

2. Descrierea metodei si directiilor de cercetare

Studiul istoric general a fost structurat in baza Metodologiei si continutului cadru de elaborare a documentatiilor de urbanism si a Metodologiei de elaborare si continutul cadru al documentatiilor de urbanism pentru zone construite protejate .

Cercetarea fenomenului de aparitie si evolutie a acestor asezari rurale s-a concentrat pe analiza principalilor factori ce au contribuit la acest proces :

- amplasament geografic
- structura teritoriului
- autonomia administrativa/fiscala/eceziastica
- existenta sau nu a unor privilegii acordate de puterea centrala in diferite epoci istorice
- structura si evolutia populatiei
- traditii si obiceiuri locale
- exercitarea unor meserii si mestesuguri

3. Evidentierea surselor documentare , iconografice , cartografice s.a.

Bibliografia utilizata pentru a fundamenta cercetarile se compune din lucrari de bibliografie generala, dedicate zonei mai largi a teritoriului cat si bibliografie speciala- monografii ale localitatilor studiate .

Principala documentare a fost realizata pe teren, fiind necesara analiza stadiului existent al dezvoltarii urbanistice si arhitecturale in vederea determinarii neconcordanțelor cu datele culese din documente si identificarea disfuncționalitatilor ce vor conduce la stabilirea priorităților de interventie in cadrul PUG.

In afara surselor amintite au fost realizate cercetari in biblioteci si ale documentelor puse la dispozitie de autoritatile locale, dupa cum urmeaza :

- Arhivele Statului
- Monografia comunei Birza
- Muzeu de istorie al judetului Olt

- Biblioteca judeteana Olt

4. Prezentarea echipei de cercetare dupa specialitate :

expert bunuri arheologice si istorico-documentare
AURELIA GROSU
ATESTAT SERIA EPCN NR. 0000671

5. Prezentarea critica a bibliografiei generale

Bibliografia utilizata pentru a fundamenta cercetarile se compune din lucrari debibliografie generala, dedicate zonei mai largi a teritoriului cat si bibliografie speciala- monografii ale localitatilor studiate .

- Dan Ghinea, Enciclopedia geografica a Romaniei, Bucuresti, 2000, p. 1019.
- Nicolae Iorga, Studii asupra evului mediu romanesc, Bucuresti, 1984, p. 424.
- Henri H. Stahl, Sociologia satului devalmas romanesc, Bucuresti, 1946, p. 53.
- DRH, B, Tara Romaneasca, II, doc. 105, p. 213.
- DIR, B. Tara Romaneasca, veacul XVI, IV, doc. 338, p. 332.
- Dictionarul istoric al localitatilor din judetul Olt (P-V), Craiova, 2009, p. 70 si urm.
- C. Anghel, Amintirile unui fost prefect din timpul rascoalelor, Slatina, 1912, p.17.
- Teodor Mavrodin, Episcopia Argesului 1793-1949, Pitesti, 2005, p. 113.
- C. Anghel, op.cit., p. 21.
- George Ioan Lahovari, General C.I. Bratianu, Grigore G. Tocilescu, Marele Dictionar Geografic al Romaniei, II, Bucuresti, 1899, p. 752.
- C. Alessandrescu, I.G. Sfintescu, Dictionar geografic al judetului Oltu, Bucuresti, 1895, p. 67.
- Serviciul judetean Olt al Arhivelor Nationale, Colectia Recensaminte, dos. 1912, foi volante.
- Anuarul judetului Olt pe 1925, Pitesti, 1925, p. 25, 26, 159, 161.
- Anuarul judetului Olt pe 1936, Slatina, 1936, p. 21, 22.
- Judetul Olt, Sibiu, 1972, p. 291.
- George Lahovari, General C.I. Bratianu, Grigore G. Tocilescu, Marele Dictionar Geografic al Romaniei, II, Bucuresti, 1899, p. 752.
- Paul Petrescu, Arhitectura taraneasca de lemn din Romania, Bucuresti, 1974, p. 11.
- Valer Butura, Etnografia poporului roman: cultura materiala, Cluj-Napoca, 1978, p. 100.
- „Memoria Oltului”, anul I, nr. 6, august, 2012, p. 38-45.

6. Prezentarea studiilor anterioare pe care se bazeaza cercetarea

Deoarece pana la data intocmirii prezentului PUG nu a existat un altul facut anterior - nu am dispus de date concludente pentru determinarea cadrului istoric de evolutie al comunei sau referitoare la valorile de patrimoniu construit existente .

II. **ANALIZA EVOLUTIEI SI CARACTERISTICILOR TERITORIULUI STUDIAT**

1. Analiza evolutiei teritoriului studiat

a) Istoricul teritoriului studiat in raport cu localitatea in care se situeaza

Factori de natura geografica, economica, istorica, demografica, administrativa au avut un rol deosebit de important in formarea si evolutia satelor romanesti.

Factorul geografic a fost determinant pentru primele faze de geneza si evolutie a satelor, deoarece in functie de configuratia terenului au depins forma si structura vetrei satului, structurarea terenului de folosinta si ocupatiile locuitorilor.

La inceput satul a fost mosia, adica pamantul stapanit de un mos sau stramos. In numeroase cazuri locurile au fost botezate cu numele unui intemeietor ori al unui alt personaj care a avut un rol in istoria satului. O buna parte din istoriografie, apreciaza ca satul era o comunitate de locuitori descendenti „ai aceluiasi mosi”, „fiind sange” intre ei . Potrivit lui Henri Stahl geneza satului romanesc rezida in obstile satesti, devalmase, caracterizate prin proprietatea comuna asupra pamantului, lucrat de tarani liberi , mai tarziu ajungandu-se la stratificarea sociala. Din sate de tarani liberi, devin sate de clacasi, fenomen generalizat in unele zone din Campia Romana. De la mosie, notiunea de sat s-a extins, cu timpul, asupra intregului complex teritorial, social si economic alcatuit din vatra (asezarea omeneasca), hotar (teren arabil, paduri, pasune, vii, vaduri de moara etc.) si populatie.

Evolutia satelor romanesti este legata in primele faze de roirea obstilor satesti prin defrisarea si destelenirea terenurilor pe masura ce primele vetre de sat – satul matca – cunosc un spor demografic. De obicei catunul care ia nastere prin roire – satul roi – din satul matca era alcatuit dintr-un numar restrans de familii noi, inrudite si poarta numele neamului din care se trag. Din punct de vedere tipologic, satele apartinatoare comunei Birza apartin tipului adunat de campie in care se face o delimitate stricta intre vatra si hotar.

Momentul cand a fost intemeiat un sat constituie inca o problema dificil de stabilit, intrucat actele de cancelarie domneasca arareori contin informatii referitoare la intemeierea acestuia. Se stie ca in spatiul extracarpatic, domnii nu au emis hrisoave de fondare a satelor, decat cu rare exceptii. Documentele vremii contin, cu precadere, informatii despre regimul juridic de proprietate al satelor si mosiilor. Dupa regimul de proprietate, satele sunt clasificate astfel: sate domnesti, sate manastiresti, sate boieresti, sate mosnenesti (tarani liberi).

Prima mentiune documentara a unui sat nu inseamna intemeierea asezarii respective, a carei existenta, in majoritatea cazurilor probata de marturii arheologice, este cu mult anterioara emiterii actului.

Mentiuni documentare

Satul Birza este mentionat prima data intr-un hrisov din 1 septembrie 1580 – aprilie 1581, prin care Mihnea Turcitul porunceste unor boieri sa jure pentru niste sate. Intre martori este trecut si Vlaicul din Birza.

Satul este mentionat si in alte documente : astfel in 11 aprilie 1609, cand Radu Serban confirma lui Dan “dela Birza” un loc de vie, pe care i-l daruise Stanciu din Teisani; 8 decembrie 1615; 31 mai 1624. In acele vremuri existau doua sate: Birza de Sus si Birza de Jos, cum se regaseste intr-un document din 22 noiembrie 1633. Il regasim in Conscriptia virmondiana din 1722, in harta lui Fr. Schwantz din 1723, precum si in memoriile lui Bauer din 1778 in care se specifica, ca este sat cu biserica, in cartografiile din anii 1831, 1845, in nomenclatorul administrativ din anul 1861 si in harta lui Szathmary din 1864 in care este denumit Brdzia.

Birza de Jos, este atestat documentar in data de 22 noiembrie 1633.

Birza de Sus este atestat in acelasi document din data de 22 noiembrie 1633.

Barzuica ce s-a mai numit Siliste sau Seliste este mentionatca parte a satului Birza in anul 1810. Acesta mai este mentionat in cartografia din anul 1831 impreuna cu satul Birza si in statistica mosiilor existente in anul 1847. Ca parte distincta de satul Birza este mentionat in Frunzetti din anul 1872 si in nomenclatorul administrativ din anul 1889.

Satul Branet a mai avut si denumirea de Gorganul. Numele satului este atestat in documentele istorice cu forma Branetii sau Braneti. Legenda mentionata in Monografia judetului Romanati afrima ca numele Gorgan provine de la proprietare Gorgan Spatarul, fiul lui Matei Basarab.

Pe harta austriaca din anul 1791 este trecut cu denumirea de Gorganul, iar pe cea rusa din anul 1835 sa apara toponimicul Braneti Gorganul, iar dupa aceasta data sa se fixeze numele Braneti.

Satul este mentionat sub numele de Braneti in hrisovul din 23 februarie 1491 prin care Vlad Calugarul intareste lui Stanciu comis si fratelui sau Dumitru “ Branetii toti, pentru ca e cumparat”. Satul mai este mentionat intr-un hrisov din 26 mai 1595 cand Sulea din Branete vinde unui locuitor Dragomir (un ogor in satul Margaritesti.

Satul Goragnul este mentionat documentar intr-un hrisov din 23 februarie 1491, in harta austriaca din 1791 si in harta ruseasca din 1835 ca Braneti Gorganul.

Sate desfiintate si contopite

Prin unirea satelor Birza de Sus si Birza de Jos care au fost asezari distincte pana in sec. XVIII s-a format satul Birza.

Satul Birzuica ce a mai avut si denumirea de Siliste sau Seliste a fost inglobat in satul Birza in anul 1965.

Partea din satul Branet ce se numea Gorganul, asa cum este mentionat intr-un document din 23 martie 1723 al Administratiei Olteniei " Spargerea satului " a facut parte din mosia Brancovenilor, ajungand in timp la Elisabeta Stirbei, in anul 1968 s-a contopit cu orasul Bals.

b) Evolutia structurii etnice , a ocupatiei populatiei , a caracterului functional

Primele informatii demografice apar in Catagrafiile sau Recensamintele intocmite in secolul XIX.

In urma recensamantului din 2011, in comuna Birza locuiesc un numar de 2532 de persoane, din care 1278 barbati si 1254 femei. Dintre acestia, 2462 sunt romani, iar 70 sunt de etnie roma. Evolutia populatiei comunei dealungul timpului se prezinta astfel :

-in anul 1887 in comuna se gaseau 569 de locuitori, din care 287 barbati si 274 femei.

-in anul 1912, comuna avea 1154 de locuitori, din care 565 barbati si 589 femei.

-in anul 1930, in comuna erau 1993 de locuitori.

-in anul 1941, in comuna erau 1240 de locuitori

-in anul 1966, in comuna erau 2862 de locuitori.

-in anul 1983, in comuna erau 2869 de locuitori.

-in anul 2002, in comuna erau 2715 locuitori, din care 1342 barbati si 1373 femei.

-in anul 2005, in comuna erau 2631 de locuitori, din care 1329 barbati si 1302 femei.

Evolutia demografica in satul Birza, conform datelor din arhive, se prezinta astfel: in anul 1820, in sat se gaseau 38 de locuitori; in anul 1831, in sat se gaseau 100 de familii; in anul 1833, 81 de familii; in anul 1834, 87 de familii; in anul 1838, 135 de familii, 510 locuitori; in anul 1861, 131 de familii; in anul 1872, 605 locuitori, impreuna cu catunul Birzuica; in anul 1887, 500 de locuitori; in anul 1906, 558 de locuitori; in anul 1912, 660 de locuitori din care 327 de barbati si 333 de femei; in anul 1930, 721 de locuitori; in anul 1941, 822 de locuitori; in anul 1956, 937 de locuitori si in anul 1977, 1047 de locuitori.

In satul Branet, evolutia demografica, conform documentelor, a fost astfel: in anul 172, satul avea 117 familii; in anul 1820, 116 familii; in anul 1831, 11 familii; in anul 1833, 82 de familii; in anul 1838, 340 de locuitori; in anul 1861, 535 de locuitori; in anul 1872, 620 de locuitori; in anul 1887, 723 de locuitori; in anul 1912, 997 de locuitori din care 512 barbati si 487 femei; in anul 1930, 1078 locuitori; in anul 1941, 1228 de locuitori si in anul 1977, 1811 locuitori.

In satul Birzuica, conform documentelor, evolutia demografica a fost astfel: in anul 1887, 69 de locuitori; in anul 1912, 115 locuitori; in anul 1930, 115 locuitori; in anul 1941, 205 locuitori; 1956, 125 locuitori.

Zona cu un potential agrar ridicat, datorita fertilitatii solului, a facut ca agricultura sa fie principala ocupatie a locuitorilor cu ramurile sale conexe.

In agricultura traditionala predomina cultura de paioase – grau, secara, orz, ovaz. Culturile de paioase se roteau cu cele de porumb.

Legumicultura, viticultura, pomicultura si apicultura erau ocupatii secundare, practicate pentru nevoile gospodariei.

Populatia se ocupa si cu cresterea animalelor, pentru nevoile personale, unele din acestea fiind folosite pentru munca campului, iar o parte pentru hrana.

Dintre mestesugurile traditionale, fieraritul a capatat o oarecare amploare, unele statistici inregistrand pe fierari, dupa care urmau dulgherii.

Schimbul traditional de marfuri a fost favorizat de balciuri si targuri.

c) Evolutia reglementarilor edilitare si urbanistice

Pana in prezent nu a fost intocmit un Plan Urbanistic General al comunei Birza. S-au intocmit PUZuri pentru cateva proprietati private .

d) Evolutia tramei tradale si a parcelarului

Deoarece teritoriul comunei Birza a ramas constant in timp, si trama stradala si parcelarul au ramas neschimbate in timp.

e) Evolutia fondului construit

Pana la sfarsitul secolului al XIX-lea, forma de locuinta predominanta a fost bordeiul (locuinta semiingropata), ca de altfel in tot arealul Campiei Romane. Clima aspra, vanturile puternice, amplitudinile termice mari, primejdiile exterioare (navalirile trupelor neregulate turcesti), dar si unele conditii de confort si economie oferite de acest tip de locuinta (temperatura relativ constanta de 8-12^o C, facand astfel posibila economia de combustibil iarna, iar in timpul verilor caniculare mentinea racoare) au contribuit la perpetuarea bordeiului .

Bordeiul prezenta la intrare tinda, partea prin care se intra, sapata in panta cu trepte de coborare, unele direct in pamant. Din tinda se ajungea la „foc” (bucatarie) unde se afla vatra, iar deasupra ei era cosul dau ogeacul sprijinit pe corlata. De la foc se intra in odaia de dormit sau odaia cu soba. Acoperisul era din scanduri de stejar, puse pe lat, peste care se asezau gramezi de paie sau pamant intr-un strat cat mai gros, bine batatorit.

Locuinta de suprafata s-a dezvoltat in aceasta zona din bordei, catre anul 1900 petrecandu-se asa numita „ridicare a caselor din pamant” .

Casele pe vatra (care nu sunt inaltate pe o temelie) erau ridicate „pe furci”, cea mai arhaica forma de arhitectura taraneasca din tara noastra . Furcile erau infipte in pamant, fiind prinse intre ele cu chingi horizontale, iar in partea superioara, la baza acoperisului, se fixau in grinzi numite cosoroabe sau lutari. Peretii caselor pe furci erau impletiti cu nuiete, dispuse in pozitie verticala, „batute” cu lut negru amestecat cu paie. In final peretii se tencuiau si se spoiau, ceea ce presupunea mai multe straturi de var. Localnicii mai cu dare de mana faceau temelia casei din caramida sau puneau talpi din lemn de pamant, in care se bateau parii, care apoi se prindeau la partea superioara in calcatari sau legaturi.

Acoperisurile, in doua ape, erau din paie; manunchiurile de paie erau „cusute” in „randuri” sau in „solzi de peste”.

Casa cu tinda, cel mai vechi tip de casa avea doua incaperi: vatra (focul) si odaia cu soba. Se gatea la foc deschis si familia se aduna la masa scunda cu trei picioare. Vatra era multifunctionala: pregatitul mancarii, dormit, adapost pentru animalele mici in iernile geroase.

La casele cu trei incaperi vatra se afla in centru, de o parte si de alta erau odaia cu soba si odaia de la drum, asezate simetric fata de vatra. Odaia de la drum, se mai numea si „casa mare” sau „odaia de curat”, in care nu se dormea si in care se tineau mobila cea buna, zestrea familiei, obiectele de pret.

Ulterior casei i se adauga in fata prispa deschisa sau inchisa cu scandura.

Cele mai raspandite case de suprafata au fost cele din paianta. Tehnica de constructie era simpla: se facea scheletul din lemn, mai ales din lemn de salcam (motiv pentru care localnicii plantau mai mult salcami decat pruni sau alti pomi fructiferi). Peretii se construiau din bucati de salcam (paiante), apoi erau prinse in cuie de pari mai grosi care formau scheletul, fixate intre ele incat sa ramana un spatiu gol de 15-20 cm. Acesta se umplea cu pamant ud amestecat cu paie, bine presat intre paiante, dupa care urma lipitul sau spoitul partilor interioare si exterioare ale peretilor.

Locuinta reprezinta elementul central al gospodariei taranesti. Prin structura si componenta, gospodaria taraneasca din comuna Birza este o gospodarie de tip agricol si reflecta ocupatia de baza a locuitorilor. Anexele gospodaresti cuprindeau: patul din nuiete impletite ridicat pe piloni, grajd pentru animale ridicat din paiante lipit cu pamant, in continuarea patulului; sub patul se sapa in pamant un beci, unde se depozitau proviziile de iarna, vinul si tuica, gropi de bucate, foarte utilizate in zona, inlocuite treptat cu hambare de grane confectionate din scanduri de salcam, cotete pentru pasari.

Colectivizarea fortata a agriculturii a avut urmari dintre cele mai nefaste. Micsorarea loturilor de pamant lasate in folosinta a dus la disparitia unor anexe si instalatii specifice gospodariei taranesti: grajduri, patule, mori, teascuri, cazane etc.

A urmat apoi exodul catre oras, ceea ce a dus la depopularea treptata a satelor. Unii au plecat definitiv, altii au adoptat o solutie intermediara, ceea ce a determinat aparitia unei noi categorii sociale: taranii navetisti. In planul infatisarii gospodariei se produc schimbari, aparand „constructiile hibride”, ce marcau diferentierea intre oamenii care lucrau la oras si cei ramasi in gospodaria colectiva.

Prin structura si componenta, gospodaria taraneasca din comuna Birza este o gospodarie de tip agricol si reflecta ocupatia de baza a locuitorilor.

Constructiile gospodaresti din cadrul curtii s-au diferentiat in functie de ocupatii, satenii cautand sa asigure adapostirea familiei, a animalelor, a uneltelor de munca si a produselor agricole. Conditii climatice au impus orientarea constructiilor intr-o directie sau alta, precum si forma acoperisurilor, inaltimea constructiilor, tipul de temelie, marimea usilor si ferestrelor etc.

Gospodaria traditionala taraneasca specifica zonei este formata din casa de locuit, patul din nuiele impletite ridicat pe piloni, dispus paralel cu locuinta, grajd pentru animale, construit din paanta, lipit cu pamant, asezat de obicei in continuarea patulului, magazie pentru depozitat produsele, cotete pentru pasari.

Conditii specifice zonei de ses au determinat constructii din materiale usoare – lemn de salcam si pamant – pe care taranul le-a avut la indemana.

Pentru depozitarea granelor, concomitent cu gropile de pamant atestate din cele mai vechi timpuri, se utilizeaza pe scara tot mai larga hambarele confectionate din nuiele impletite si lipite cu pamant. De forma dreptunghiulara, fixate pe stalpi de lemn batuti in pamant, patulele erau orientate in asa fel incat sa „cada” cat mai bine in bataia vantului pentru a mentine uscate produsele.

Spre sfarsitul secolului al XIX-lea si inceputul secolului XX, taranii instariti si mai apoi si restul populatiei confectioneaza magazii pentru depozitate cerealele din scanduri de salcam (in lipsa altor copaci de esenta tare), cioplite cu barda. Pentru porumb apar patulele construite din lanteti sau stacheti de lemn cu spatii patrunderea aerului. In numeroase cazuri ele sunt amplasate deasupra grajdului, magaziei sau alte constructii anexe.

f) Concluzii referitoare la evolutia teritoriului studiat

Conditii favorabile de mediu – presupun o locuire mult mai veche, a carei necunoastere se datoreaza lipsei cercetarilor arheologice sistematice.

2. Date istorice importante , evenimente istorice in teritoriul studiat

In anul 1864 mai multi locuitori din satul Birza, nemultumiti de delimitarea facuta cu ocazia impropietaririi din acest an, s-au adresat comitetului permanent, motivand ca li se daduse pamant departe de sat. Locuitorii au luat parte la evenimentele din 1848, trei voluntari din sat au

facut parte din tabara lui Magheru. La razboiul de independenta din anul 1877-1878, acestia au participat cu rechiziti si transport de materiale. La rascoala din 1907, acestia au participat impreuna cu satenii din satul Branet.

In primul razboi mondial, 47 de locuitori ai satului au murit, iar in cel de-al doilea razboi mondial au murit 51 de locuitori.

Satenii din satul Branet au participat la evenimentele din 1848, doi sateni participand ca voluntari in tabara lui Magheru. Locuitorii satului, impreuna cu cei ai satelor invecinate auluat parte la rascoala din anul 1907, la 13 martie au atacat si incendiat conacele capitanului Andronescu, P.D. Rosca si Stefan Rusanescu.

In primul razboi mondial au murit 24 de sateni, iar in cel de-al doilea razboi mondial 47 de sateni.

3. Prezente arheologice in teritoriul studiat

Situl arheologic " Asezarea Cotofeni de la Branet " – Piscul Rusului. Categorie: locuinta civila. Tip: asezare fortificata. COD RAN 125864.01.01, COD LMI OT-I-s-B-08486

In satul Branet, in punctul denumit Piscul Rusului, un pnten rezultat din erodarea terasei de catre paraul Barlui s-a descoperit o asezare apartinand culturii Cotofeni, bordes si locuinte de suprafata, suprapusa de un nivel apartinand culturii Glina, perioada timpurie a epocii bronzului. Aceasta este un tip de asezare fortificata.

Datarea sitului este din perioada de tranzitie la epoca bronzului, cultura Cotofeni.

Primele urme ale sitului arheologic au aparut in anii 1960, atunci cand paraul Barlui a produs o eroziune a malului, in urma acesteia aparand resturi ceramice.

In urma cercetarilor arheologice intreprinse in zona Piscul Rusului s-au gasit fragmente de vase ceramice si alte ramasite ale civilizatiei ce au adus la concluzia ca apartin culturii Cotofeni.

4. Monumente istorice , valori de patrimoniu cultural de interes national , situri arheologice in teritoriul studiat

Asezarea fortificata de la Branet – " Piscul Rusului "(COD LMI : OT-I-s-B-08486):

In satul Branet, in punctul denumit Piscul Rusului, un pnten rezultat din erodarea terasei de catre paraul Barlui s-a descoperit o asezare apartinand culturii Cotofeni, bordes si locuinte de suprafata, suprapusa de un nivel apartinand culturii Glina, perioada timpurie a epocii bronzului.

Aceasta este un tip de asezare fortificata.

Datarea sitului este din perioada de tranzitie la epoca bronzului, cultura Cotofeni.

Primele urme ale sitului arheologic au aparut in anii 1960, atunci cand paraul Barlui a produs o eroziune a malului, in urma acesteia aparand resturi ceramice.

In urma cercetarilor arheologice intreprinse in zona Piscul Rusului s-au gasit fragmente de vase ceramice si alte ramasite ale civilizatiei ce au adus la concluzia ca apartin culturii Cotofeni.

Biserica "Sf. Nicolae" (COD LMI : OT-II-m-B-08679):

Biserica Sf. Nicolae din Birza a fost zidita in anul 1856 de popa Birzanu. Inainte de a se zidi aceasta biserică, enoriasii acestei parohii au avut un alt locas de inchinare, care purta tot hramul Sf. Nicolae si care se numea Schitul Birza. Era deservit de calugari si tineau de schitul Mainesti-Bals, iar ambele schituri tineau de manastirea Popinzalesti.

Biserica a fost renovata de locuitori in anii 1889 si 1934. Biserica Sf. Nicolae a avut casa parohiala construita din zid in anul 1934, cu 4 camere si dependinte si un teren agricol de 5 ha donat de familia Birzanu.

5. Analiza caracteristicilor tesutului urban

a) Analiza tramei stradale : vechime , caracteristici (forma , dimensiuni , utilizari)

Aliniamentul strazilor a ramas acelasi dealungul timpului .

Strazile actuale au fost largite , circulatia pe acestea desfasurandu-se in conditii bune. Acestea sunt pietruite , fiind asfaltat drumul judetean, iar drumul care leaga drumul judetean de orasul Bals este betonat. Strazile sunt folosite pentru accesul la gospodarii precum si pentru transportul bunurilor. Drumul judetean este folosit si pentru a face legatura cu localitatile invecinate.

b) Analiza parcelarului : vechime , caracteristici (forma , dimensiuni , utilizari)

Parcellele ce compun localitatea au o forma neregulata , dezvoltarea acestora in timp facandu-se haotic , in functie de proprietatile locuitorilor comunei , care in timp isi construiau case in conformitate cu evolutia populatiei .

c) Analiza fondului construit : vechime , stil , decoratii , alcatuire constructiva

Pornind de la locuintele tip bordei si colibe din secolul XV, cu o singura incapere, realizate din pamant, acestea evolueaza la doua incaperi.

Din punct de vedere al planimetriei, atat pentru cladirile publice cat si pentru cladirile de locuit predomina cladirile de forma dreptunghiulara sau cu mici pridvoare adaugate, cu tavan de lemn si acoperis in 4 ape.

Cele cu vechime mai mare sunt din paianta, cu prispa si stalpi de lemn frumos decorati, cu decoratii/traforuri din lemn pe post de capiteluri , pazii de lemn la streasina.

Cele mai recente, sunt din zidarie de caramida, cu decoratii /ancadramente in jurul ferestrelor, braie cu stucaturi la nivelul superior al fatadelor.

Curtile sunt de dimensiuni diferite, nu beneficiaza de amenajari/gradini cu forme speciale, singurele elemente care prezinta forme decorative, de factura noua, sunt gardurile catre strada , realizate din lemn sau beton cu motive geometrice- dand o nota specifica imaginii strazii.

d) Analiza legaturilor dintre acestea (lungimea aliniamentelor , mod si grad de ocupare , a parcelelor , retrageri fata de aliniament , accese in cladiri)

Aliniamentele au in general o lungime de 300-400 m. Parcelele au un grad de ocupare redus , mare parte din acestea fiind folosite si pentru agricultura . In general toate locuintele sunt construite la o distanta de aproximativ 5-6 m de gard , existand regula ca anexele gospodaresti sa nu fie construite in dreptul caselor de locuit .

e) Analiza caracteristicilor functionale

Trama stradala si parcelarul comunei Birza asigura o functionare corespunzatoare pentru locuitorii comunei.

f) Concluzii referitoare la caracteristicile tesutului urban

Teritoriul comunei este ocupat intr-un mod compact cu constructii si alte amenajari . In general nu exista terenuri virane la aliniamentul strazii . Densitatea cladirilor asigura o desfasurare optima a vietii locuitorilor , fiecare locuinta avand acces la strazi .

III. ZONE SI SUBZONE ISTORICE DE REFERINTA

1. Prezentarea caracteristicilor zonelor istorice de referinta definite prin PUG – de pe teritoriul studiat si a prevederilor care se refera la acestea

Nu este cazul.

2. Definirea si delimitarea subzonelor istorice de referinta , in functie de modul de dezvoltare si de caracteristicile tesutului urban

Nu este cazul .

3. Zonele si subzonele istorice de referinta din teritoriul studiat

a) Listarea zonelor istorice de referinta dupa caracteristicile acestora

Nu este cazul.

b) Schema cu evidentierea subzonelor istorice de referinta (limite , tipuri)

Nu este cazul.

4. Definirea tipului de protectie necesar fiecarei subzone , in functie de caracteristicile Acesteia

Nu este cazul.

5. Definirea modului si gradului de dezvoltare posibil al fiecarei subzone

Nu este cazul.

IV. IDENTIFICAREA VALORILOR DE PATRIMONIU CONSTRUIT

1. Identificarea constructiilor valoroase

Biserica "Sf. Nicolae" (COD LMI : OT-II-m-B-08679)

2. Identificarea amenajarilor valoroase

Nu este cazul.

3. Identificarea spatiilor si perspectivelor valoroase

Nu este cazul.

4. Date semnificative referitoare la constructii si amenajari

Asezarea fortificata de la Branet – " Piscul Rusului " (COD LMI : OT-I-s-B-08486) :

In satul Branet, in punctul denumit Piscul Rusului, un pinte rezultat din erodarea terasei de catre paraul Barlui s-a descoperit o asezare apartinand culturii Cotofeni, bordes si locuinte de suprafata, suprapusa de un nivel apartinand culturii Glina, perioada timpurie a epocii bronzului. Aceasta este un tip de asezare fortificata.

Datarea sitului este din perioada de tranzitie la epoca bronzului, cultura Cotofeni.

Primele urme ale sitului arheologic au aparut in anii 1960, atunci cand paraul Barlui a produs o eroziune a malului, in urma acesteia aparand resturi ceramice.

In urma cercetarilor arheologice intreprinse in zona Piscul Rusului s-au gasit fragmente de vase ceramice si alte ramasite ale civilizatiei ce au adus la concluzia ca apartin culturii Cotofeni.

Biserica "Sf. Nicolae" (COD LMI : OT-II-m-B-08679) :

Biserica Sf. Nicolae din Birza a fost zidita in anul 1856 de popa Birzanu. Inainte de a se zidi aceasta biserica, enoriasii acestei parohii au avut un alt locas de inchinare, care purta tot hramul Sf. Nicolae si care se numea Schitul Birza. Era deservit de calugari si tineau de schitul Mainesti-Bals, iar ambele schituri tineau de manastirea Popinzalesti.

Biserica a fost renovata de locuitori in anii 1889 si 1934. Biserica Sf. Nicolae a avut casa parohiala construita din zid in anul 1934, cu 4 camere si dependinte si un teren agricol de 5 ha donat de familia Birzanu.

5. Concluzii referitoare la elementele care necesita protectie si la natura protectiei

Se va impune o zona de protectie pentru asigurarea conservarii monumentului istoric construit , constituita din parcelele cadastrale situate in jurul monumentului . Pentru zona de protectie stabilita se va solicita avizul Directiei judetene Olt pentru Cultura , Culte si Patrimoniu Cultural National prin certificatul de urbanism pentru constructiile noi si cele reabilitate.

V. STABILIREA MODULUI DE CONSTRUIRE IN TERITORIUL STUDIAT

1. Stabilirea elementelor protejate si a metodelor de protectie ale acestora

a) Descrierea metodei de selectare a elementelor protejate.

Nu este cazul.

b) Caracteristici ale elementelor protejate si stabilirea modului de protectie

Nu este cazul.

c) Elemente protejate , dupa tip , grad de protectie , interventii permise

Nu este cazul.

2. Elemente protejate din perimetrul PUZ

a) Listare dupa tip , grad de protectie si interventii permise

a1) Imobile protejate cu titlul de monumente istorice (inclusiv mentinerea regimului de protectie special VPCIN , MLPM)

Nu este cazul .

a2) Imobile protejate prin apartenenta la zone protectie ale m.i

Nu este cazul .

a3) Imobile protejate prin PUZ + R

Nu este cazul .

a4) Spatii publice protejate (sau componente ale acestora : statui , plantatii)

Nu este cazul .

a5) Alte elemente protejate (plantatii interioare , imprejmui , decoratii)

Nu este cazul.

b) Propuneri de includere a unor imobile in lista monumentelor istorice

Nu este cazul.

c) Elemente de gestiune si reglementare care decurg din SIZ (conditii generale care trebuie preluate in PUZ + RLU , oblicativitatea elaborarii de studii istorice prealabile construirii/desfiintarii pentru anumite imobile ; propuneri de punere in valoare a teritoriului pentru uzul administratiei publice locale)

Nu este cazul .

3. Analiza potentialului de dezvoltare a ficarei subzone (cresteri posibile ale gradului de ocupare a parcelorsi modul in care se poate obtine , imbunatatirea fondului construit)

Nu este cazul.

4. Stabilirea modului de construire permis in interiorul studiat pentru toate imobilele , in functie de obiectivele de punere in valoare a elementelor protejate si de obiectivele de dezvoltare ale teritoriului.

Nu este cazul .

B. PIESE DESENATE SI ANEXE

I. Planuri istorice :

1. Harti si reprezentari iconografice ale localitatii
2. Planuri succesive ale teritoriului studiat la scari comparabile , inclusiv cel actual , cu prezentarea autorului , sursei si a scarii de redactare

II. Planuri de lucru :

1. Evolutia tramei stradale si a parcelarului
2. Evolutia dondului construit
3. Caracteristicile tramei stradale si a parcelarului
4. Caracteristicile fondului construit
5. Planuri pe criterii de definire/delimitare a subzonelor istorice de referinta
6. Planuri pe criterii de stabilire a elementelor protejate

III. Planuri operationale :

1. Plan cu evidentierea zonelor si subzonelor istorice de referinta
2. Plan cu evidentierea siturilor arheologice cunoscute , cercetate, reperate , propuse
3. Plan cu evidentierea imobilelor protejate pe liste , categorii si categorii valorice
4. Plan cu evidentierea zonelor care necesita cercetare arheologica prealabila construirii

5. Plan cu evidentierea imobilelor protejate dupa categoriile de interventii permise
6. Plan cu evidentierea potentialului de dezvoltare a teritoriului dupa gradul de dezvoltare si modul de construire permise
7. Plan cu evidentierea zonelor din teritoriul studiat care necesita PUZ + RLU pentru definirea modului de construire (in cazul teritoriilor de mari dimensiuni)

NOTA :

Studiul istoric zonal se realizeaza prealabil PUZ + RLU si este obligatoriu in urmatoarele cazuri :

1. In cazul unui PUZ + RLU realizat de UATB in care sunt deinite si delimitate zonele construite protejate :
 - a) pentru modul de construire intr-una sau mai multe zone construite protejate
 - b) pentru definirea si delimitarea zonelor de protectie ale monumentelor istorice care nu sunt continute in zonele construite protejate
 - c) pentru orice teritoriu continut in zonele protejate construite sau zonele de protectie ale unui monument istoric exterior acestora , precum si pentru stabilirea modului de construire in aceste zone
 - d) pentru orice teritoriu pentru care PUG+RLU aprobat o cere .
2. In cazul unui PUZ + RLU realizat in UATB in care nu sunt definite si delimitate zonele construite protejate:
 - a) pentru definirea si delimitarea zonelor de protectie ale monumentelor istorice precum si pentru stabilirea modului de construire in aceste zone
 - b) pentru cazurile in care PUZ+RLU necesita aviz al MCC si /sau MLPTL , conform legii
 - c) pentru orice teritoriu pentru care PUG + RLU aprobat o cere
 - d) pentru cazurile in care administratia publica locala considera necesar (zone centrale, zone cu un anumit specific , zone cu calitati urbanistice deosebite).

In alte cazuri decat cele enuntate la pct. 1 si 2 , problema istorica la nivelul PUZ + RLU va si tratata conform exigentelor Ghidului de elaborare a documentatiilor de urbanism de tip PUG , PUZ , aprobat prin OMLPTL .

IV. ANEXE

1. Fise documentare : documente istorice semnificative , acte administrative , printre care regulamentele anterioare , autorizatii de construire s.a ; fotografiile si alte surse

iconografice; alte elemente de interes istoric; extrase al studiilor si cercetarilor realizate anterior

2. Fise de evaluare ale constructiilor si amenajarilor

3. Fise ale zonelor si subzonelor istorice de referinta care vor cuprinde :

a) descrierea precisa a limitelor

b) principalele caracteristici

c) elemente care trebuie preluate in PUZ + RLU (functiuni dominante , utilizari ale terenului , trama stradala , forma si dimensiuni ale parcelelor , mod , grad de ocupare a terenului , regim de inaltime, regim de construire) si descrierea modului de preluare a acestor elemente

4. Fisele elementelor protejate care vor cuprinde :

a) descrierea precisa a imobilelor (adresa , referinte cadastrale , plan , fotografii)

b) datarea componentelor , informatii istorice semnificative

c) principalele caracteristici morfologice

d) regin juridic de protectie

e) descrierea precisa a elementelor protejate (cladiri , corpuri de cladiri , alte elemente)

f) utilizari permise , permise cu conditionari , interzise)

g) interventii permise , permise cu conditionari , interzise

h) conditii speciale de construire / desfiintare

Fisele spatiilor publice si a celorlalte elemente rotejate se vor utiliza similar .

5. Lista imobilelor clasate in diferite liste si corelarea dintre acestea (Lista monumentelor istorice , Lista valorilor de patrimoniu cultural de interes national anexate Legii nr 5.2000 , anexa II , Lista monumentelor istorice inscrite in Lista patrimoniului mondial din Romania, Lista siturilor arheologice de interes arheologic prioritar , Lista imobilelor cu valoare locala de patimoniu construit identificare prin SIG/SIZ)

Arhitect Severica Mitrache

specialist nr. 318 S